

*Kodėl vyrams  
reikia sekso,  
o moterims – meilės*



*Allan ir Barbara*  
**PEASE**

Šiandien susiduriame su tokiomis seksualinėmis situacijomis ir aplinkybėmis, apie kurias mūsų protėviai nė nesapnavo. Galime pakeisti savo vaisingumo hormonus, dirbtinai apsėklinti ir apvaisinti, susipažinti su naujais partneriais per pažinčių agentūras ir internetą, pagerinti savo išvaizdą kosmetinėmis ir chirurginėmis priemonėmis, mėgintuvėlyje sukurti naują gyvybę. Jokia kita padermė nieko panašaus padaryti negali.

Mes, žmonės, tyrinėjame gyvūnų poravimosi elgseną. Galime numatyti jų veiksmus, net juos pakeisti, galime genetiškai pakeisti jų išvaizdą. Tačiau, regis, ne dažnam pasiseka pasirinkti tinkamą partnerį, dar rečiau tikroviškai suvokiamas pats pasirinkimo procesas. Daugumai gyvūnų rūšių, atrodo, nekyla poros pasirinkimo ir bendravimo keblumų. Patelė ima rujoti, patinas susikergia su ja, ir viskas.

*Žmonės – vieninteliai gyvūnai,  
kuriuos trikdo poravimosi žaidimas.*

Žmonės be paliovos aptarinėja savo santykius su partneriais arba tai, kad tų partnerių nėra. Apie tai kalbasi viso pasaulio moterys. Nedaug kas dar mus taip džiugina, pakelia nuotaiką arba taip skaudina ir nuvilia. Meilė visais laikais išlieka populiariausia muzikos, muilo operų, romanų, kino filmų

ir poezijos tema. Kiekvienos kultūros žmonės patiria meilę, kiekvienoje kultūroje yra žodžių meilei apibūdinti.

Taigi kas yra meilė? Šis klausimas keliamas jau tūkstančius metų. Beveik visų disciplinų tyrinėtojai mėgina atrasti meilės prigimtį ir kitus įtikinti savo atradimais, bet nė vienas kada siūlytas atsakymas nėra galutinis. Meilė nuolat reikalauja apibrėžimų ir interpretacijų, nes yra sunkiai apčiuopiama.

Kodėl užsiimame seksu? Kas skatina vyrus nuolat ieškoti sekso? Kas verčia moteris reikalauti iš vyrų įsipareigojimo? Knygoje atsakysime į daugelį tokių klausimų. Parodysime, kodėl prasideda seksas, meilė ir romanas, atskleisime mokslo tiesas apie meilės vietą smegenyse ir, kas taip pat svarbu, pasakysime, ką su visu tuo daryti. Pasitelkėme mokslinius tyrimus, apklausas, pavyzdžius ir humorą, kad būtų lengviau atsiminti.

## **IEŠKANT „VIENINTELIO“**

Dauguma augome manydami, kad vieną dieną surasime „vienintelį“ – ypatingą žmogų, su kuriuo gyvensime amžinai. Tačiau tikrame gyvenime daugeliui nepavyksta įgyvendinti šių lūkesčių. Jaunavedžiai tiki, kad santuoka truks „iki mirtis mus išskirs“, bet dabar daugelyje šalių skyrybų skaičius jau perkopia 50 proc., nesantuokinių ryšių turi 30–40 proc. sutuoktinių (tarp neištikimųjų vyrauja vyrai, moterų yra mažiau).

*Iš kartu gyvenusių ir paskui  
susituokusių porų Kanadoje ir Ispanijoje  
išsiskiria apie 25 proc., Švedijoje, Norvegijoje  
ir Prancūzijoje – daugiau kaip 50 proc.*

Nepavykusius santykius dauguma žmonių supranta kaip asmeninę nesėkmę, dėl to milijonai lankosi pas psichiatrus, bet juk tarpusavio konfliktai yra būdingi daugeliui rūšių, taip pat ir žmonėms.

## **SEKSAS TARSİ ORAS NĖRA SVARBUS, KOL JO NEPRİSTİNGAME**

XX a. devintajame dešimtmetyje buvo paplitusi nuomonė, kad žmogaus elgsena beveik ištyrinėta ir gali būti pakeista, bet dabar žinome, kad daug kas mumyse yra užprogramuota. Nuo XX a. pabaigos žmonių elgsenos tyrinėtojai sukauė daug mokslinių žinių, rodančių, kad esame gimę su smegenyse įdiegtomis schemomis, kurios daro įtaką mūsų elgesiui. Be to, žinome, kad galimą mąstyseną ir veiksmus veikia kultūriniai veiksniai ir įvairios aplinkos jėgos, kaip antai mokytojai, draugai, tėvai ir darbdaviai. Todėl prigimtis ir ugdymas darosi neatskiriami. Įsivaizduokite, kad jūsų smegenys yra tarsi kompiuteris ir turi operacinę sistemą. Jūs su ja gimstate, ji turi numatytąją būseną, į kurią pasitraukia, kai patiria įtampą, – tai prigimtinė mūsų dalis. Ugdymo dalį sudaro mūsų terpė, toje terpėje programinė įranga veikia mūsų aparatinės įrangos pagrindu.

*Prigimtis = mūsų smegenų aparatinė įranga*

*Ugdymas = mūsų terpė*

Tai nereiškia, kad visi esame savo DNR valioje. Žmogaus smegenyse išsivystė kaktinės skiltys, kurios leidžia mums rinktis veiksmus, bet svarbu suprasti, kad atsinešame paveldėtą praeities bagažą. Didžiųjų smegenų žievės – smegenų dalies, kuri renka informaciją iš visų jutimo organų, valdo atminties ir mąstymo procesus – plėtra leidžia mums mąstyti, rinktis ir

daugelio dalykų atžvilgiu pranokti paveldėtą prigimtį. Tačiau sekso, meilės ir romantiškų santykių srityje senoji aparatinė įranga iki šiol lemia tuos pačius, kokie buvo ir mūsų protėvių, pasirinkimus ir simpatijas. Pamatysite, kad nuo jų neįmanoma pabėgti. Jūsų smegenų operacinė sistema turi numatytąją būseną. Jei kompiuteris patiria stresą arba užstringa, jis veikia iš įdiegtos numatytosios būsenos. Taip pat veikia ir smegenys. Dirbtinė mūsų sukurta vadinamosios „lygybės“ terpė, kurioje vienam prieš kitą tenka apsimetinėti, neva visi trokštame tų pačių dalykų, yra tik politiškai korektiška programinė įranga.

Mes, vyrai ir moterys, iki šiol iš sekso ir meilės norime skirtingų dalykų – ne geresnių ar blogesnių, o *skirtingų* – ir juos daugiausia diktuoja aparatinė mūsų įranga. Galime sąmoningai rinktis tai, ko manome nori, bet aparatinė įranga vis tiek nukreips mus ten, kur ji nori, kad eitume.

Ši knyga parodys, kad moterims, kaip ir vyrams, rūpi seksas (arba, pasak moterų, „mylėjimasis“), ir paaiškins, kaip vyrų ir moterų seksualinius potraukius sužadina skirtingos aplinkybės, sąlygos ir prioritetai. Patyrinėsime, ko vyrai ir moterys iš tiesų nori, pažvelgsime į atsitiktinį seksą ir romanus, atskleisime daugumai žmonių nežinomų dalykų apie seksą ir meilę. Be to, pasiūlysime būdų, kaip padidinti savo vertę poravimosi žaidimo rinkoje.

*Ką reiškia „mylėtis“?*

*Tai, ką daro moteris, kol vyras ją dulkina.*

## **KAIP VAKARŲ PASAULIS SUSIERZINO DĖL SEKSO**

Daugiausia už nuolatinį dabartinio Vakarų pasaulio susierzinimą dėl sekso yra atsakinga Britanijos karalienė Viktorija

ir jos vyras Albertas. Viktorijos karaliavimas nuo 1837 iki 1901 metų pasižymėjo griežtomis moralinėmis vertybėmis, seksualiniu susivaldymu ir nepakantumu nusižengimams. Moterų homoseksualumas buvo paneigtas, vyrų – draudžiamas. Britų imperija išpopuliarino Viktorijos vertybes visame pasaulyje.

Klestint Viktorijos epochai, buvo įprasta pridengti baldų, tokių kaip pianinas ir stalas, kojas, užkertant kelią seksualiniam susijaudinimui. To meto vyrų ir moterų maudymosi kostiumai dengė beveik visą kūną. Viktorija net išleido potvarkį, kad aukštuomenėje vištos krūtinėlę dera vadinti „aštimi“, be to, ji uždraudė reklamose rodyti damų apatinius. Tuomet, kaip ir dabar, didžiama visuomenės nuogumą ir seksualinį susijaudinimą laikė sinonimais.

*Dėl Viktorijos laikų apsimestinio drovumo mišrioje draugijoje nepriderėjo minėti žodžio „koja“, tai keistina į padoresnį – „galūnę“.*

Viktorijos epochos moterys buvo mokomos niekada neskatinti seksualinio susidomėjimo, neatsiduoti fantazijoms ir gyventi ramia ištikimybe vyrui, šeimai ir šaliai. Visuomeninė vyro sėkmė iš dalies rėmėsi žmonos pasyvumu, buvo manoma, kad moterys neturi jokių seksualinių poreikių. To meto išmintis bylojo, kad moterims seksas nepatinka, o vyrų seksualinis potraukis priverčia moteris „pasiduoti“. Amžininkų knygoose buvo rašoma, kad padorus vyras negali tikėtis iš žmonos sekso dažniau negu kartą per pusmetį, ir patarinėjama vyrams, kokiais būdais malšinti dažnesnio sekso poreikį. Paplitęs patarimas moterims skambėjo taip: atsigulkite, užsimerkite ir „galvokite apie Angliją“.

*Kaip anglas sužino, kad jo žmona mirė?*

*Seksas vis toks pats, bet kriauklėje*

*auga indų kalnas.*

Tikriausiai toje epochoje gimė jūsų seneliai ar proseneliai ir tėvai jums perdavė kai kurias Viktorijos laikų nuostatas, net jei apie tai ir nesate pagalvoję. Jei kada pasijuntate nepatogiai, kai paminimas seksas, arba sutrinkate išgirdę nešvankius juokelius ir mėginate nukreipti kalbą kitur, tikriausiai nepatogumą bus sukėlusį Viktorijos laikų vertybių įtaka. Todėl angliškai kalbančios šalys, ypač Britanija, turi kur kas daugiau erzinančių seksualinių prietarų negu tie Europos kraštai, kurių nepaveikė Viktorijos laikų elgesio normos. Jei neturite ryšių su Viktorijos epocha, bet vis tiek nepatogiai jaučiatės, kai aptarinėjamas kuris nors lyties ar lytiškumo aspektas, tuomet tikriausiai galite numanyti, kad šios nuostatos siejasi su religija arba vadovais, kurie valdė reikalaudami sekėjų laikytis jų pačių iškreipto moralumo supratimo.

## **STATISTIKA**

Šiandien yra 50 proc. tikimybė, kad santuoka žlugs, ir apie 85 proc. tikimybė, kad ištuokos iniciatorė bus žmona. Apskaičiuota, kad vien Didžiojoje Britanijoje kasdien trys vyrai nusižudo nepakeldami vaiko paramos išmokų naštos. Sistema veikia pagal principą: kuo daugiau uždirbi, tuo daugiau moki. Tokie vyrai nebemato perspektyvų ir atima sau gyvybę. Tarpusavio santykiai ir vaikai gali padaryti gyvenimą nuostabų, bet kai santykiai baigiasi blogai, galima susirgti ir net nusižudyti. Todėl taip svarbu suprasti, kaip jūsų smegenys renka jums partnerius.

*Dabar Europoje kiekvienai santuokai tenka  
vienos skyrybos. Vadinasi, tuokiasi mažiau  
žmonių ir žlunga ankstesnės santuokos.  
Apie 30 proc. visų pakartotinių santuokų  
taip pat baigiasi skyrybomis.*

Ši knyga remiasi ne folkloru, mitais, žvaigždėmis, romantiniu supratimu ar politiškai korektiškais idealais, o šiuolaikiniais tyrimais. Dauguma dalykų, kuriuos aptarsime, pagrįsti faktais. Pasitelkėme įvairiausių tyrinėjimų, nuo empirinių studijų ir mokslinių eksperimentų iki savitarpio santykių apklausų iš daugelio šaltinių, taip pat ir mūsų pačių. Rėmėmės ir kitais surinktais duomenimis apie tai, kodėl elgiamės taip, kaip elgiamės, kodėl galvojame taip, kaip galvojame. Nagrinėjamoje medžiagoje neradę jokio mokslinio ar įtikinamo pagrindo, ją atmesdavome. Daug informacijos šaltinių, kuriais rėmėmės, išvardyta knygos pabaigoje.

Per šešerius metus, per kuriuos atlikome tyrimus ir rašėme šią knygą, mes (pusamžiai autoriai) susilaukėme dviejų vaikų dirbtinio apvaisinimo būdu, kovojome su prostatos vėžiu ir visais jo baisumais, susidūrėme su daugybe kliūčių, kurios gali pasmaugti ir nutraukti bet kurios poros meilės gyvenimą, taigi remsimės ne tik tyrimais, bet ir asmenine patirtimi, stebėjimais ir strategijomis, taip pat ir kitų šioje kelionėje sutiktų žmonių patirtimi.

**Mėgaukitės!  
Allanas ir Barbara Pease**



## **TURTINGI VYRAI MOTERIMS SUTEIKIA DAUGIAU ORGAZMŲ**

2008 metais evoliucinės psichologijos specialistas dr. Thomas Pollettas iš Niukaslo universiteto ir jo bendradarbis profesorius Danielis Nettle'as atliko tyrimą, kuris parodė, kad lytinių santykių metu moters patiriamas malonumas tiesiogiai siejasi su partnerio banko sąskaitos likučiu ir ištekliais. Kuo turtingesnis vyras, tuo dažniau jo partnerė patiria orgazmą. Pollettas ir Nettle'as apklausė 1534 kinų moteris, turinčias partnerių, ir išanalizavo detalius jų atsakymus apie asmeninį gyvenimą. Klausimai buvo susiję su seksualiniu gyvenimu, pajamomis ir kitais veiksniais.

121 iš šių moterų (7,9 proc.) orgazmą patirdavo per kiekvieną lytinį aktą, 408 moterys (26,6 proc.) malonumą pajusdavo kartais, o 243 moterys (15,8 proc.) – retai arba niekada. Šie skaičiai mažai skiriasi nuo analogiškų skaičių Europoje ir Vakarų šalyse. Be to, mokslininkai nustatė, kad moterų orgazmų dažnumas didėja augant partnerio pajamoms ir turtui. Nors moterų orgazmų dažnumą veikia ir kiti veiksniai, pats stipriausias jų – pinigai.

*Kuo daugiau vyras uždirba ir sukaupia turtą,  
tuo daugiau moterys patiria orgazmų.*

Šie atradimai neprieštarauja tam, ką minėjome knygoje apie kūno kalbą (*The Definitive Book of Body Language*). Mes aptarėme moterų orgazmų dažnumo ryšį su vyro kūno simetrija ir patrauklumu, o Polletto ir Nettle'o tyrimas rodo, kad vyro ištekliai turi dar didesnę galią negu jo išvaizda.

Polletto, Nettle'o ir Davido Busso įsitikinimu, moterų orgazmų raidos tikslas – emociškai susisaistyti su aukščiausios

rūšies vyrais. Taip vyrui duodamas ženklas, kad moteris seksualiai iki galo pasotinama ir nebeieškos kitų vyrų, taigi jam derėtų investuoti į ją ir į jos vaikus. Tikra tiesa, kad daugiau išteklių turintys vyrai yra labiau geidžiami partneriai ir sukelia moterims daugiau orgazmų.

## **PENKI PAGRINDINIAI DALYKAI, KURIŲ MOTERYS NORI IŠ VYRŲ**

Moterys visada norėjo vyrų su ištekliais arba galinčių jų gauti, todėl jos išmoko skaityti ženklus, padedančius įvertinti ne tik tai, ar vyras pajėgus gauti išteklių, bet ir ar jis dalysis jais. Iš tikrųjų moterys išplėtojo mintinį elgsenos sąrašą, rodantį, ar vyras norėtų savo išteklius skirti jai. Tik žmonių vyrai dalijasi ištekliais su moterimis. Kitų primatų patelės privalo pačios susirasti sau maisto ir apsaugą.

Žmonių poravimosi strategijas tyrinėjantys evoliucinės biologijos ir evoliucinės psichologijos specialistai pastebėjo, kad visų kraštų moterys bendrai sutaria dėl pageidaujamų svarbių vyro savybių. Štai penki pagrindiniai dalykai, kurių moterys sakosi norinčios iš vyrų:

1. Meilė.
2. Ištikimybė.
3. Geranoriškumas.
4. Įsipareigojimas.
5. Išsilavinimas ir protingumas.

### **1. Meilė**

Atidžiau pažvelgus į sąrašo punktus, jie visi papildo tai, ką moterys vadina „meile“. Moteris nori kasdienio patikinimo,

kad yra mylima, nepaprastai mylima. Jo žodžių ir intymumo jai reikia kaip įrodymo. Moters geidžiamų girdėti dalykų sąrašas yra „aš tave myliu“. Tai gali būti išsakoma visais imanomais būdais, kaip antai „tu graži“, „paruošei nuostabų patiekalą“, „kaip gerai padarei“ arba netikėtu skambučiu, pranešančiu, kad jis apie ją galvoja. Kokio nors moters namuose atlikto darbo įvertinimas taip pat iššifruojamas kaip meilės išraiška, o meilė reiškia, kad vyras su ja dalysis savo ištekliais. Skyrybų bylose moteris visada skundžiasi, kad vyrai jas laiko savaime suprantamu dalyku ir niekada neparodo, jog vertina jų triušą namuose. Mat, vyro supratimu, jo pastangos išmaitinti šeimą (ką iki šiol daro dauguma vyrų), sulūžusių daiktų taisymas namuose, problemų sprendimas ir perdegusių lempučių keitimas įrodo jo dėkingumą ir meilę.

Moterų įsitikinimu, jei vyras tikrai myli moterį, jis turėtų kiekvieną dieną meilę išsakyti žodžiais ir parodyti veiksmais. Moteris nori kasdienio meilės įrodymo. Vyrui sunku tai suprasti, nes jis meilę išreiškia jai „kažką darydamas“. Jis nušienauja pievelę, nudažo namą, suremontuoja jos automobilį, vedasi ją į kiną, eina į darbą ir moka už paskolą. Vyro smegenys sutvarkytos taip, kad savigarbą ir savo indėlį matuotų veiksmiais ir pasiekimais, o ne žodžiais ir jausmais.

*„Vakar vakare grįžtu namo, o žmona reikalauja,  
kad nusivežčiau ją į kokią brangią vietą. Nusivežčiau ją  
į degalinę, ir kilo skandalas.“*

Knygoje *Kodėl vyrai nieko nežino, o moterims vis per mažai batų (Why Men Don't Have a Clue & Women Always Need More Shoes)* parodėme, kad moterų smegenys geriau pritaikytos kalbos gebėjimams negu vyrų ir kad moterims žodžiai yra glamonių forma. Vyrams reikia suprasti, kad moteriai būtina

nuolat girdėti dėkingumo ir meilės žodžius, jog patikėtų, kad tai tiesa, ir būtina girdėti juos kasdien. Moteris labai vertina, jei vyras atsimena svarbias datas, pavyzdžiui, gimtadienių, sukakčių, ir tai laiko jo meilės įrodymu. Dovanos ir dovanėlės moteriai taip pat byloja apie vyro meilę – ir kuo jos paprastesnės, tuo geriau: sode nuskinta gėlytė, ranka rašytas meilės laiškelis ar atvirukas visada pavergia jos širdį. Esmė ta, kad svarbiausi yra vyro *veiksmai*, o ne pati dovana. Tačiau daugumai vyrų atrodo, kad dovana privalo būti didelė ir brangi, nes taip jie matuoja dovanų vertę. Sode nuskinta gėlė moterį sujaukina labiau negu dovanotas elektrinis skrudintuvas. Dvylika rožių gali būti priimta kaip puošmena kambariui, bet moters galvoje nekyla jokių abejonių, ką reiškia viena rožė.

## **2. Ištikimybė**

Ištikimybė žada, kad vyras ir toliau dalysis savo ištekliais su moterimi, bet moteris ištikimybę supranta visai kitaip negu vyras. Vyru rūpi, kad ji nesimylėtų su kitu vyru ir jam pasikui nereikėtų ilgus metus auginti kito vyro vaiko. Moteris labiausiai nerimauja dėl emocinio ryšio tarp savo vyro ir galimos meilužės. Todėl ji visada pirmiausia klausia: „Ar tu myli tą moterį?“ Kitais žodžiais: „Ar tu jai atiduosi savo išteklius?“ Jai pirmiausia rūpi ne pats seksas. Jeigu vyras sako: „Ne, tai buvo tik seksas“, ji retai kada juo patiki, nes moteris negali suprasti, kaip galima su kuo nors mylėtis be jausminio artumo. Tačiau vyrams tai nekelia sunkumų. Vyras mintyse gali atskirti geismą nuo meilės, todėl jam seksas yra tik seksas, o meilė yra meilė. Moteriai seksas neginčijamai prilygsta meilei, tai yra ir jo išteklių nukreipimui kitur. Jei vyras sako, kad bus ištikimas, moteris jaučia, kad jis nesidalys savo ištekliais su jokia kita moterimi.

### **3. Geranoriškumas**

Dr. Busso tyrimai rodo, kad geranoriškumas užima trečią vietą moterų (iš 32 kraštų) pateiktame geidžiamiausių vyro savybių sąrašė, nes jis taip pat simbolizuoja įsipareigojimą. Pagrindinis dalykas, ką gali pasiūlyti moteris, – tai galimybė pratęsti giminę. Jai nėra tas pats, kam suteikti šią galimybę, ir tarp jos keliamų būtinų sąlygų yra meilė, nuoširdumas, dosnumas ir geranoriškumas. Senovės moterys pirmenybę teikdavo dosniems vyrams ir vengė šykštuolių, nes dosnieji galėjo aprūpinti jas ir vaikus, suteikdami didesnę galimybę išgyventi.

Apsirūpinusios pajamomis, įgijusios statusą ir valdžią moterys tebeieško vyrų, turinčių savo išteklių. Bussas pastebėjo, kad beveik visos moterys, nesvarbu, kokiai kultūrai priklausytų, rodo išskirtinį palankumą pajamų nestokojantiems vyrams, o daug uždirbančias moteris tokie vyrai dar labiau traukia, nes joms norisi už jas stipresnio vyro. Todėl retai kada galima išvysti turtingą, įtakingą, puikiai besiverčiančią moterį su visišku nevykėliu. Mes apklausėme 624 europietes vadoves ir 86 proc. tų moterų atsakė, kad jų nedomintų vyrai, gyvenime pasiekę mažiau negu jos, 9 proc. teigė, kad apsvarstytų tokią galimybę, o 5 proc. atrodė, kad tai neturėtų reikšmės.

Tai kaip senstanti kino žvaigždė, besiporuojanti su gerokai jaunesniais vyrukais, dera su šiais atradimais? Jaunesni, mažiau vykę vyrai dažnai režia sparnus aplink vyresnes, daug pasiekusias moteris. Evoliucijos požiūriu tokios santuokos yra bevertės, nes moteris jau nebėra vaisinga, o šešiasdešimtmetis vyras su dvidešimt penkerių metų moterimi gali sulaukti palikuonių. Penkioms šešiasdešimtmetėms moterims lieka vos trys panašaus amžiaus vyrai, todėl vyresnių moterų pasirinkimas menkas, o vyresni vyrai mieliau renkasi jaunesnes – pasitaikius progai, jie čiumpa

ne šešiasdešimtmetę, bet trisdešimt penkerių metų moterį. Pagyvenusi moteris su jaunu gerbėju gali vėl pasijusti jauna, tačiau jaunesnis vyras įsipareigoja tokiems santykiams tik dėl galimos naudos – pinigų, valdžios, šlovės ir išgarsėjimo. Kitaip tariant, ji turi išteklių – pinigų, padėtį visuomenėje, ryšių ir valdžios, o jam irgi norėtusi nors truputėlio, nors šiek tiek. Tai nereiškia, kad vyresnės moters ir jaunesnio vyro pora neišsilaiko – kai kurios laikosi – bet dauguma ne.

### *Meilės taisyklė vyrams Nr. 17*

Privalote parodyti širdingą susirūpinimą ir viešai liūdėti, kai nusibaigia draugės katė, net jei pats slapta ją padegėte ir sviedėte į ventilatorių palubėje.

Priešingai, garsioji Annos-Nicolės Smith ir aštuoniasdešimt septynerių milijardieriaus santuoka turėjo prasmės – jis vedė dėl žavesio ir sekso su jauna krūtinga blondine, o ji siekė valdžios, prestižo ir išteklių. Jis sakė jai, kad myli, parodė geranoriškumą ir pažadėjo ištikimybę ją veddamas. Nepanašu, kad ji būtų tekėjusi už aštuoniasdešimt septynerių sulaukusio valstybinio pensininko iš senelių namų. Jei jo ištekliai būtų buvę riboti, greičiausiai jis būtų vedęs kokią aštuoniasdešimt septynerių pensininkę vien dėl draugijos. Visi tyrimai rodo įdomų dalyką, kad visame pasaulyje vyrai mažai dėmesio skiria moters ekonominei padėčiai, nepaisant, kiek patys gauna pajamų. Kitaip sakant, milžiniškos korporacijos vadovo širdį gali patraukti ta pati moteris, kuri rūpi ir jaunesniajam kompanijos klerkui. Prisiminkime Billą Clintoną ir Monicą Lewinsky.

#### 4. Įsipareigojimas

Pažadėjęs įsipareigoti vyras pasižada ir toliau aprūpinti ištekliais. Visur moterys kaltina vyrus, kad jie bijo įsipareigoti ir sprunka nuo meilės. Tai atrodo visai protinga, jei prisimename, kaip įsipareigojimą suprato senovės moteris. Jai nesantuokiniai seksualiniai ryšiai slepia įsipareigojimą išnešioti ir dešimt–penkiolika metų auginti vaiką, kol jis bus savarankiškas. Tačiau vyrui tas pats susiejimas atima tik šiek tiek laiko – gal vos kelias minutes – ir paskui jis vėl laisvas iki kito nuotyčio. Vyrų užprogramuoti sleisti savo genus kuo dažniau ir kuo plačiau, todėl daug vyrų bijo įsipareigoti vienai moteriai ir šiurpsta nuo minties apie amžiną vienpatystę, be to, ne vienas jų supranta, kad įsipareigoti reiškia dalytis savo ištekliais.

„Noriu, kad jis įsipareigotų“ – štai viso pasaulio moterų šūkis. Moteris devynis mėnesius turi nešioti kūdikį, kol jis gimsta, paskui dar mažiausiai penkerius metus jį auginti, kol bus nors šiek tiek nepriklausomas ir turės vilties išgyventi. Palyginkite vaiką su šimpanzės jaunikliu, kuris gali vienas išgyventi sulaukęs vos šešių savaičių. Todėl moterų smegenys buvo tarsi užprogramuotos ieškoti vyrų, kurie įsipareigotų pasilikti kartu mažiausiai šešerius metus, rūpintųsi maistu ir saugotų jas bei jų palikuonis. Pasąmonės lygiu vyrai ir moterys atpažįsta šį fenomeną ir jį dažnai vadina „polinkiu į neištikimybę po septynerių santuokos metų“. Jei moteris poruojasi su vyru, kuris ją apvaisina ir palieka arba visai neremia, kyla pavojus vaiko gyvybei, todėl moterys užsiprogramavo atidžiai stebėti, ką kuris vyras gali pasiūlyti, kad būtų užauginta nauja karta. Dauguma moterų iki šiol santuoką laiko didžiausiu ženklu, kad vyras turi ką duoti ir ketina būti šalia. Moteris, būdama vaikų gimdytoja, visiškai įsipareigoja išnešioti ir užauginti naują kartą ir nori vyro, kuris įsipareigotų tam pačiam reikalui. Todėl moterims atsakomybė yra esminė santykių dalis.

Biologiniu požiūriu moteris nenori, kad vyras būtų įtrauktas į kitos moters vaiko pradėjimą ir auginimą. Ji nori, kad jis visas pastangas skirtų vien jos palikuoniui. Todėl šiuolaikinėse visuomenėse beveik visos moterys būtina santykių sąlyga laiko vienpatystę. Kai moters pasitikėjimas sulaužomas, gali būti sunku atkurti santykius, ir keletą išsiskyrimų iškentėjusi moteris pradeda galvoti, kad nėra nė vieno pasitikėjimo verto vyro.

*Dabar daug jaunų moterų vietoj žodžio „vienpatystė“ vartoja žodį „lojalumas“.*

Šiandien daug lengviau gauti informacijos apie esamus ar galimus vyro išteklius, bet jei jis nėra pasirengęs jų patikėti moteriai ir jos vaikams, tai laikoma kliuviniu, nes be jo paramos jai tektų viskuo rūpintis pačiai. Pagrindinis kriterijus, pagal kurį moteris sprendžia apie vyro galimybes įsipareigoti, yra... meilė. Jau minėjome, kad meilės tyrimai parodė tuos pačius rezultatus visose pasaulio šalyse, kur tik jie buvo atlikti. Bussas savo studijoje sudarė sąrašą šimto penkiolikos „meilės veiksnių“, kuriuos apibūdino jo tyrimų projekte dalyvavusios moterys. Šio sąrašo viršuje atsidūrė bet kuris meilės veiksmas, rodantis įsipareigojimą. Tarp tokių veiksnių buvo romantinių ryšių su kitomis moterimis vengimas arba nutraukimas, kalbėjimas apie santuoką ir vaikus, jos bėdų išklausymas, buvimas šalia ir emocinis palaikymas esant reikalui, dovanų teikimas.

Asmeniniuose skelbimuose moterys iš pageidaujamo vyro savybių labiausiai išskiria nuoširdumą. Moterys reikalauja nuoširdumo keturis kartus dažniau negu vyrai. Nuoširdumas – tai dar vienas įsipareigojimo sinonimas, o įsipareigojimas slepia pažadą dalytis ištekliais.



## 5. Išsilavinimas ir protingumas

Labiau išsilavinęs ir protingesnis vyras laikomas pajėgesniu įgyti išteklių. Aukštesnis išsilavinimas reiškia, kad jam gali pavykti užimti aukštesnes pareigas darbe, taigi turėti daugiau valdžios, prestižo ir išteklių. Tų pačių dalykų galimybę žada ir didesni protiniai gabumai.

Nors šiandien moteris vis dar traukia finansiškai patikimi vyrai, jos ir savo jėgomis stengiasi pasiekti finansinį saugumą. Praėjusiais amžiais apie tai nebuvo svarstoma, nes santuoka reiškė *amžinai* – vyras visada aprūpindavo moterį ir jos vaikus. Kadangi anksčiau šeimos būdavo gausios, daugiau rasdavosi ir šeimos ramsčių. Šiandien nebėra garantijos, kad rytoj vyras niekur nedings. Pavyzdžiui, Britanijoje 19,67 proc. šeimų sudaro tik motina ir vaikai, tokia yra kas penkta šeima\*, palyginti su 2,16 proc. šeimų, kuriose yra tik tėvas ir vaikai. Taigi asmeninis finansinis sunkumas tapo moterims tikra problema.

Nenorime pasakyti, kad kiekviena moteris trokšta išteketi už milijonieriaus, bet ji tikrai nenori vyro, kuris lošia, be būtinio reikalo rizikuoja su pinigais arba pernelyg pats išlaidauja. Ankstesnės moterų kartos turėjo menką pasirinkimą, joms tekdavo taikstyti su finansiniu vyro pramuštgalviškumu ir būti šalia, bet XXI a. moterys tokį elgesį laiko neatsakingu ir supranta jį kaip nemeilės, nepagarbos ženklą.

*Įsipareigojimas – kodėl vyras turėtų  
dovanoti moteriai įspūdingą žiedą*

Kai vyras panūsta užkariauti moters širdį ilgam laikui, jis tai daro su žiedu. Kuo didesnis ir brangesnis žiedas, tuo iš-

---

\* Darbo jėgos apklausa, 2007.

kalbingiau jis moteriai – ir visoms kitoms moterims – liudija, kad vyras ketina patikėti jai savo išteklius. Paprastai tariant, kuo nuostabesnis žiedas, tuo daugiau žadamų išteklių jis reiškia *visų* moterų akyse. Net jei vyrui trūksta grynųjų, geriau jau pasiskolinti ir nupirkti įspūdingą žiedą nei dovanoti moteriai mažą, vos pastebimą žiedelį. To vyrai niekaip nesupranta. Moteris į savo žiedus žvilgčioja nuolat ir jie primena jai apie vyro įsipareigojimą. Draugės irgi apžiūrinėja viena kitos žiedus, vertindamos vyrų įsipareigojimą. Net jei pora gyvena kukliame name ir važinėja senu automobiliu, žiedas buvo nupirktas asmeniškai jai, ir moteris tai vertina kaip viešą pareiškimą apie meilės ir įsipareigojimo mastą.

*Kevinas suprato, kaip šis meilės kriterijus veikia moters protą, todėl nupirko žmonai keletą įspūdingų papuošalų. Pats Kevinas mūvėjo tik paprastą vestuvinį aukso žiedą ir kartais užsisėgdavo laikrodį, nematydamas prasmės pats nešioti brangių papuošalų. Jis nejuto poreikio papuošalais ką nors įrodinėti.*

*Kevinas brolis Glenas vyrišką požiūrį į papuošalus pritaikė ir žmonai. Jis retai ką nors dovanodavo Lianai, o jei ir dovanodavo, tai niekam tikusias smulkmenas, pirktas Tailande arba per sendaikčių išpardavimą. Jis nė nenujautė, kad tokiu elgesiu smukdė žmonos tikėjimą jo įsipareigojimu, juk ji puikiai žinojo, kad jam užtenka pinigų nupirkti ką nors vertingesnį. Be to, Glenas buvo įsitikinęs, kad pirkinėti moteriai puokštes – tik pinigus švaistyti, juk skinti žiedai po poros dienų nuvysta. Anot vyriškos logikos, kur kas prasmingiau įsigyti vazoninį augalą – jis ilgiau laikosi. Taigi jis nupirko vazoninį rožės krūmelį ir įteikdamas jį žmonai iškilmingai pareiškė: „Meilės gėlė.“ Tiesą sakant, jis dar pridūrė, kad ji galėtų nuo krūmelio nukarpyti auginius ir juos parduoti. Oho, ji net galėtų pradėti gėlių verslą! Tačiau Liana viską suprato kitaip, moteriškai: kai gėlių puokštė nuvysta, vyrui*

*atsiveria galimybė dovanoti jai kitą puokštę ir vėl paliudyti savo įsipareigojimą.*

*Vakar proktologas iškrapštė rožės krūmą iš Gleno užpakalio. Po kelių dienų ligonis turėtų pakilti iš lovos.*

*Anot vyro logikos, vazoninis augalas –  
geresnė dovana už rožių puokštę,  
toks vyras miega vienas.*

Kadangi meilės veiksmas byloja apie išteklių atidavimą, jis užima viršutinę vietą viso pasaulio moterų sudarytuose reikalavimų vyrams sąrašuose. Beveik visi tyrimai apie meilės svarbą ilgalaikių santykių atsiradimui rodo, kad 80–90 proc. pasaulio moterų santuokos ar nuolatinių santykių neįsivaizduoja be meilės. Sue Sprecher, vadovo apie seksualumą (*The Handbook of Sexuality in Close Relationships*) bendraautorė, kartu su kolegomis vieno tyrimo metu sužinojo, kad 89 proc. amerikiečių moterų teigia, jog už nemylimo vyro netekėtų, 11 proc. amerikiečių tekėtų, o Rusijoje sutiktų tekėti net 41 proc. moterų. Rusijoje šis skaičius toks didelis, nes stinga laisvų vyrų, o turėdami didesnę moterų pasirinkimą vyrai mažiau linkę įsipareigoti. Pasirodo, Kijeve, Ukrainoje, 2009-aisiais vidutinė vyrų gyvenimo trukmė buvo 56 metai, ir kiekvienam dvidešimtmečiui vyrui teko po keturias moteris. Ponai, bilietus į Kijevą galite įsigyti vietos kelionių agentūroje!

Taigi vyrams siūlome patarimą: gyvenime galite taupyti daugelio dalykų sąskaita, bet *niekada* netaupykite pirkdami moteriai reikšmingą papuošalą. Jei tik pradėjęs draugauti su mergina dovanojote jai mažą žiedelį, nes buvo striuka su pinigais, kiek įmanoma greičiau nupirkite jai išpūdingesnį. Patinka jums tai ar ne, bet tas žiedas paveikia jūsų meilės

gyvenimą, ir kitos moterys iš jo sprendžia apie jūsų įsipareigojimą. Suprantama, su tuo, ką čia parašėme, nesutiktų tos moterys, kurioms vyrai dovanuoja pigių, mikroskopinių papuošaliukų ir vėliau atsisakė nupirkti brangesnių.

#### **DEŠIMT DALYKŲ, KURIŲ MOTERIS NIEKADA NEPASAKYTŲ**

1. Ar negalėtų mūsų santykiai būti artimesni?  
Pavargau nuo platoniškos draugystės.
2. Ir toliau palikinėk klozeto sėdynę pakelta. Man patinka sėstis ant šalto, šlapio porceliano.
3. Manau, kad plaukuoti užpakaliai iš tikrųjų labai seksualūs.
4. Oho, gerą smarvę paleidau! Palauk, bus dar!
5. Prašyčiau neišmesti tų senų marškinėlių. Skylės pažastyse tokios mielos.
6. Šitas briliantas per didelis! Beje, avalynės man jau gana!
7. Nešk iš čia tą šokolado plytelę!
8. Na ir kas, kad išpardavimas – per brangu išmesti 300 svarų už dizainerio suknelę.
9. Ar taip mano užpakaliukas atrodo per mažas?
10. Trumpam išeinu. Kodėl tau nepaskambinus savo buvusiąjai?

#### **SEPTYNI PAPRASTI VYRŲ PATRAUKLUMO KRITERIJAI**

Toliau išvardyti septyni punktai taip pat įeina į moterų sudarytą vyro patrauklumo kriterijų sąrašą ir rodo vyro gebėjimą kaupti išteklius. Čia kriterijai surašyti be ypatingos tvarkos, bet vienas dalykas nekelia jokių abejonių – moteris traukia vyrą, galintis ir ketinantis juos aktyviai kaupti.